

„Zeló sem se zavzela in hotla sem ju uprašati, kdo da sta, al ona položita svojo nežno roko na mojo glavo in me blagoslovita; potem mi tiho in veselo šepneta na uho, da ste vili mojega limbarja in rožnega germa, kjer ste do zdaj prebivale.“

„Vsa srečna in vesela rekla sem, da mi je jako ljubo in drago, da ste se mi v tako lepej podobi prikazale. Vili ste mi pa rekle, da naj bodem tudi zanaprej še tako dobra, ljubeznjiva in prijazna, pa da bom ravno tako krasna, kakor ste oni. To rekši zginile ste izpred mojih oči in jaz sem se — probudila.“

Mati, bratje in sestre so se čudili tej lepej sanji dobre Rozike. Berž po zajterku gredo na vert in zares najdejo limbar in rožo v najlepšem cvetju.

* * *

Rozika je ostala po želji cvetličnih vil zmiraj dobra, prijazna in prav ljubeznjiva deklica. Ne le da je svoje cvetlice gorko ljubila in pridno za-nje skerbela, temveč ljubila je tudi vse ljudi in je posebno skerbela za reveže in druge nadložne ubožčke; tolažila jih je in jim pomagala, kolikor in kedar je le mogla. Ko je bila Rozika že stara ženica, vsi so je ravno tako radi imeli, kakor takrat, ko je bila še majhna deklica in povsod so jo imevali svojega dobrega angelja.

(Iz hervaškega.)

Svet po vnanjem sodi.

Judovsko ljudstvo je imelo Boga za svojega kralja in najvišega glavarja. Ker pa Boga niso videli, postali so nezadovoljni ter so tirjali od višega duhovna Samuela, naj jim dá kakega vidnega kralja, kakor ga imajo druga ljudstva. Samuel jim izvoli Savla iz rodú Benjamina. Bil je ta zeló lep, čverst in visok mladeneč; za glavo je bil višji od vseh drugih ljudi. Toda bil je brez posebne imenitnosti in nizkega stanú. Knezi in velikaši izmed ljudstva so se ga izogibali, priprosto ljudstvo pa, ki rado gleda na vnanji blišč, je reklo: „Kako bo neki ta naš kralj, kako nas bo varoval in sovražnikov rešil?“

Ravno tako, kakor Savlu, in le še hujše se je godilo, ko je prišel Kristus na svet. Veliko sto let so posebno Judje pričakovali Zveličarja ter so Boga prosili, naj jim ga pošlje. In prišel je. Spoznali so sicer, da Kristus premaga vse preroke po svetosti, modrosti in čudežih. Pa ker je prišel brez vsega šuma in hrupa na ta revni svet, ponižen, ubog, miren in pohleven; ker je bil iz ubožne in neimenitne družine, čeravno kraljevega rodú: zatoraj so mu bogatini in veljaki obračali herbet, priprosti in surovi ljudjé so pa vpili: „Križaj ga, križaj ga!“ ko jim je Pilat pokazal obljubljenega Mesija.

Glejte otroci, takošen je navadni svet še zmiraj bil, in takošen je še zdaj. Svet le prerad po vnanjem sodi, in skoraj prav ima naš slovenski pesnik, ki pravi, da le petica dá imé sloveče, in da človek toliko velja, kar plača. Zatoraj ne iščite si posvetne hvale in časti, temveč delajte dobro in varujte se hudega.

F. Rup.